

„Tím jen přikrmuje nestvůru.“ Hampl ukázal na Trumpovém příkladu, jaké chyby dělají vlastenecká hnutí

- CZ24 News | 6. června 2021

USA/MAĎARSKO/ČESKO: Sociologu Petru Hamplovi redaktor amerického serveru Counter-Currents Ondrej Mann položil otázku ohledně toho, co dnes nejvíce chybí vlasteneckým hnutím.

Ta podle názoru sociologa nejvíce postrádají pochopení toho, co se vlastně děje. Ukázal to na příkladu rozdílu mezi Viktorem Orbánem a Donaldem Trumpem.

„Orbán byl zvolen a okamžitě zaútočil na globalistické mocenské struktury na území Maďarska. I za cenu tvrdých konfliktů a za cenu obrovského rizika. Věděl, že není jiné cesty. Že když se nepodaří moc protistrany rozbít, vše se obrátí proti němu. Že ani v malém Maďarsku vystaveném všem mezinárodním vlivům nemá jinou možnost. Že velké peníze, média, mezinárodní finanční skupiny, nadnárodní neziskovky prostě musí zkrotit za každou cenu,“ stojí v komentáři sociologa.

Dále autor vyzdvihl, že ojedinělí investoři z Maďarska odešli, ale většina zůstala a podřídila se novým pravidlům. Doplnil, že mnozí usilovali o pád Orbánovy vlády, ale neuspěli.

„Donald Trump si často stěžoval na nespravedlnost a neférovost (oprávněně). Kritizoval mravní selhání jednotlivých novinářů a neustále prosazovaný dvojí metr,“ vrátil se k osobě exprezidenta USA Trumpa.

Následně Hampl přichází s názorem, že Trumpovi nedošlo, že jádro problému je v existenci globálního volného trhu a ve volném pohybu kapitálu.

„Dokonce těm nejbohatším snížil daně. Nejspíš si vůbec neuvědomoval, že tím jen přikrmuje nestvůru. Horoval proti mýtickému ‚socialismu‘, místo, aby rozbil nebo znárodnil velké technologické firmy,“ podotkl.

Autor komentáře zdůraznil, že ve zmíněných dvou postojích je k vidění ilustrace stanoviska patriotických hnutí v různých zemích, která většinou mají blíže k Trumpovi.

„Samozřejmě, nikdo jiný nemá takové možnosti, jako měl Orbán v Maďarsku, ale ten rozdíl se neodehrává až po volbách. Pamatujete ještě, že v roce 2016 dostal Donald Trump i část hlasů extrémního křídla Demokratické strany? I tihle lidé mají zájem na systémové změně,“ pokračuje ve svých úvahách Hampl.

Podle jeho slov jsou jednotlivé spory k ničemu, dokud nejsou vlastenci připraveni zaútočit na jádro systému. Podobné debaty nemohou být úspěšné, pokud za sebou vláčí liberální přístup k ekonomice jako odsouzenec železnou kouli.

„A stejně neproduktivní je rozvíjení představ o údajné tajné celosvětové řídicí skupině, protože z těch představ nevyplývá žádný konkrétní krok, který by měl být proveden,“ myslí si sociolog. V závěrečné části komentáře Hampl uvádí k danému tématu řadu otázek.

„K čemu je zastavit jednu vlnu migrace, když za další rok budou plně otevřeny hranice? K čemu je zakazovat chemické kastrace dětí, když všichni víme, že je jen otázkou času, kdy začnou být prováděny? K čemu je odmítnout zrušení elektráren, když na ten zákaz dojde o něco později? K čemu podpora hospod, když jim McDonald za čas prosadí takovou změnu podmínek, že stejně skončí,“ píše publicista.

Hampl vyslovil přesvědčení, že vedení každého sporu je marné, pokud nedojde k celkové změně směřování společnosti. Uznal, že ke změně nevedou pokusy o návraty do minulosti.

„Jenže konzervativní a patriotická hnutí bojují právě takové zbytečné boje. V mnoha případech se bijí opravdu statečně. Ale zároveň hájí svobodu pro banky, nadnárodní korporace a zahraniční investory. Pak nemohou pochopit, proč pořád jen prohrávají. A prohrávat budou, dokud to nepochopí,“ varoval sociolog.

Na konci loňského roku Hampl ve svém textu porovnal různé druhy korporací a velkých podniků.

Sociolog poukázal na radikalitu nadnárodních korporací. Podle jeho názoru jsou větší hrozbou než Antifa a extrémisté.

Hampl uvedl, že příliš velké podniky „škodí národnímu hospodářství, snižují ekonomickou výkonnost, omezují lidskou svobodu, komplikují demokratické rozhodování, deformují lidské charaktery i mezilidské vztahy, brání zavádění inovací“ a tak dále. Vznikly navzdory standardní ekonomické teorii, která říká, že úspor z rozsahu se dá dosahovat pouze do určité velikosti.

Podle Hampla se skutečný život neřídí podle učebnice a můžeme být svědky, jak se ekonomická moc mění v politickou a zase naopak.

„Pokud se podnik stane obrovským, produkce je sice méně efektivní a zavádění inovací pomalejší, zato si může dovolit drahé právníky a může různými šikanózními žalobami ničit konkurenci. Může podplácet politiky a vykonávat nátlak na státní úředníky. Může podporovat neziskovky, které prosazují její cíle,“ vysvětlil.